

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 marca 2025 r.,

w sprawie z zażalenia obrońcy X. Y.

na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Słupsku

z dnia 5 listopada 2024 r., sygn. akt VI Ka 119/23, o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 6 sierpnia 2024 r., sygn. akt VI Ka 119/23,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

[WB]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 20 grudnia 2022r. o sygn. akt II K 329/22, Sąd Rejonowy w Słupsku uniewinnił X. Y. od popełnienia czterech zarzucanych jej czynów zakwalifikowanych przez oskarżyciela publicznego z art.271 § 1 k.k.

Po rozpoznaniu apelacji prokuratora, dnia 6 sierpnia 2024 r. orzekając wyrokiem w sprawie VI Ka 119/23, Sąd Okręgowy w Słupsku zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że stwierdził, iż oskarżona X. Y. poprzez to, że:

- w dniu 17 lutego 2017 roku w S., pełniąc funkcję lekarza sądowego, a tym samym będąc uprawnioną do wystawienia dokumentu w postaci Zaświadczenia nr [...] poświadczyla w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne w ten sposób, iż w dokumencie tym zaświadczyła o niemożności stawienia Z.A. w dniu 20 lutego 2017 roku na wezwanie Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie o sygn. akt II Kop 8/ 17 z powodu jego stanu zdrowia;

- w dniu 23 września 2014 roku w S., pełniąc funkcję lekarza sądowego, a tym samym będąc uprawnioną do wystawienia dokumentu w postaci Zaświadczenia nr [...] poświadczyla w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne w ten sposób, iż w dokumencie tym zaświadczyła o niemożności stawienia Z.S. w dniu 25 września 2014 roku na wezwanie Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie o sygn. akt XIV K 238/14 z powodu jego stanu zdrowia;

1. w dniu 12 listopada 2014 roku w S., pełniąc funkcję lekarza sądowego, a tym samym będąc uprawnioną do wystawienia dokumentu w postaci Zaświadczenia nr [...] poświadczyla w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne w ten sposób, iż w dokumencie tym zaświadczyła o niemożności stawienia Z.S. w dniu 13 listopada 2014 roku na wezwanie Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie o sygn. akt XIV K 238/14 z powodu jego stanu zdrowia;

2. w dniu 9 grudnia 2014 roku w Słupsku, pełniąc funkcję lekarza sądowego, a tym samym będąc uprawnioną do wystawienia dokumentu w postaci Zaświadczenia nr [...] poświadczyla w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne w ten sposób, iż w dokumencie tym zaświadczyła o niemożności stawienia Z.S. w dniu 11 grudnia 2014 roku na wezwanie Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie o sygn. akt XIV K 238/14 z powodu jego stanu zdrowia, dopuściła się czynów kwalifikowanych z art. 271 § 1 k.k. i na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie wobec oskarżonej warunkowo umorzył na okres próby 2 lat, a na podstawie art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt 7 k.k. orzekł od X. Y. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 4 000 złotych.

Od powyższego rozstrzygnięcia kasację na korzyść oskarżonej wywiódł obrońca oskarżonej.

Zarządzeniem z dnia 5 listopada 2024 r. Przewodniczący VI Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Słupsku odmówił przyjęcia kasacji wskazując, że jest ona niedopuszczalna z mocy prawa.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł obrońca oskarżonej zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, który mógł mieć wpływ na jego treść, polegający na bezzasadnym przyjęciu, że kasacja nie przysługuje od wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy Przewodniczącemu VI Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Słupsku do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Z akt sprawy wynika, że na mocy wyroku Sąd Okręgowy w Słupsku z dnia 6 sierpnia 2024 r., sygn. akt VI Ka 119/23, postępowanie karne wobec X. Y. zostało warunkowo umorzone na 2-letni okres próby.

W kasacji obrońca przedstawił zarzuty naruszenia art. 9 § 1 k.k. i art. 28 § 1 k.k., a także art. 5 § 2 k.p.k.

Sąd Najwyższy stwierdza, iż analiza przedmiotowej sprawy musi prowadzić do oczywistego i jednoznacznego wniosku, że skoro postępowanie karne wobec oskarżonej zostało warunkowo umorzone, to niedopuszczalne i nieskuteczne jest podnoszenie przez obrońcę zarzutów obrazy innych przepisów prawa, poza uchybieniami wymienionymi w art. 439 k.p.k. – a takich w kasacji nie przedstawiono. Tego faktu nie zmienia próba wykazania w zażaleniu, że uchybienia przedstawione w kasacji są tak istotne i rażące, że praktycznie mają rangę bezwzględnych podstaw odwoławczych z art. 439 § 1 k.p.k., a zatem oskarżonej z tego tytułu miałyby przysługiwać prawo do wniesienia kasacji.

Trafnie podniesiono w zaskarżonym zarządzeniu, że zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ponadto słusznie wskazano w zaskarżonej decyzji

procesowej, że wbrew wyrażonemu przez obrońcę stanowisku w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2021 r., II KZ 28/21 podzielono pogląd, zgodnie z którym kasacja nie przysługuje od wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne. Ustawa wyraźnie wyodrębnia ten rodzaj orzeczenia pośród innych (np. art. 414 § 1 k.p.k.). Skoro w art. 523 § 3 k.p.k. nie został wymienione takie rozstrzygnięcie, to ten brak należy odczytać jako regulację negatywną, która w zamyśle ustawodawcy ma za zadanie ograniczyć dostęp stron do kasacji (D. Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2021, t. 41)” – (por. również postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 lutego 2024 r., III KK 618/23 oraz z dnia 29 listopada 2022 r., II KK 33/22).

W tej sytuacji zażalenie obrońcy oskarżonej na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 5 listopada 2024 r. należało uznać za bezpodstawne, a więc nie mogło wywrzeć skutku w postaci uchylenia tego zarządzenia. Tym bardziej było bezskuteczne, że w uzasadnieniu wniesionego środka zaskarżenia podniesiono wyłącznie zarzuty skierowane przeciwko wyrokowi Sądu drugiej instancji (co jest uprawnione w kasacji), a nie przeciwko samemu zarządzeniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[WB]

[r.g.]